

Roja 17.09.2007'an, 15 sal bi ser terorkirina Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalên wî li Xwaringeha Mîkonos a Almanyayê derbas dibe. Qirar e bi vê boneyê li Kurdistanê û welatên derve gellek çalakiyên rêzgirtin û bibîranînê werin lîdarxistin...

Agehdariya Komîsyona Teşkilata PDK Îranê...

2

11'ê Îlonê, Destpêka Guhertinek Bingehîn ...

3

Koma Kurdan Di Parlemana Turkiyê Li Hember Qonaxeke Nû de

4

Deqa Axavtina Xatûna Şikofe Qubadî, Nûnera PDK Îranê ...

5

DEWLET Û DEMOKRASÎ

9

Pirtûka "Mîkonos Bikujên Şerefkendî Riswa Dike" Derket

11

REJÎMA ÎRANÊ LI BENDA BÎRYARNAMEYÊK NÛ YA DORPÊÇAN

Li gorî nûçeyan, nûnerên girûpa 5+1 roja 21'ê Îlonê li Waşingtonê, dê li ser pêşnivîsa biryarnameya sêyemîn a ambargoyên navneteweyî yê pêtir li ser rejîma Îranê bicivin.

Şan Mek Kurmek ragihand ku civîna han dê li ser hisarên zêdetir li ser Îranê bin ku qirar e di biryarnameya nû ya Konseya Ewlekarî ya NY de dijî Îranê cih bigirin.

Herweha Wezîrê Karê Derve yê Îngilistanê jî da zanîn ku em li ser biryarnameya sêyemîn li dijî Îranê kar dikin ku qirar e bi

zûyî bihê pejirandin.

Ji aliyê din ve jî nûçegihaniya Firansayê da zanîn ku Ehmedînejad di bersiva pirsiyara, xwasta Rejîma Îranê bi nisbet çekên Etomî de, wiha bersiv daye: "Başê ji ber çî me hewcehî bi Çekên Etomî hebe, ew tu caran ji me re hewce nake û di rastî de em li dijî hebûna vê silâhê di destê Îranê de ne. Herweha Ehmedînejad dîsan jî daxwaza Konseya Ewlekarîyê ji bo sekinandina meyandirina Uraniyûmê ret kir û got: Tu sebebek bona wê ku Komara Îslamî xebatên xwe yê dewlemendkirina Uraniyûmê rawestîne, nine. Wî da zanîn ku em xebatên xwe yê di vê derheqê de nasekinîn.

Bûş:

"Divêt Îran Dev Ji Xebatên Xirabkarane Yê Xwe Li Îraqê Berde"

Serok Komarê Amerîkayê roja pêncşem, 13'ê Îlonê di axaftina xwe ya li ser rewşa Îraqê de da zanîn: Niha ku Îraq bûye bi çeperk ji bo demokrasî û diberiya terorîzma cîhanî, lê vê çeperê ji her demekê pêtir hewcehî bi piştevani û alîkariya civaka cîhanî heye.

Bûş zêde kir ku Îran û Sûriye nexş û rolên xirab û nerênî yê xwe mîna berê di Îraqê de dilfizin û alîkariya malî û leşkerî jî ji bo girûpên tundrew û alîgirên xwe re dişînin. Herweha got: "Amerîka bi tu awayekê amade nine Îraqê ji bo Îran, Sûriye û El Qaîdeyê bona listina rola nerênî yê xwe vala bike, tenê dê hejmarek kin ji hêzên xwe ji Îraqê vekişîne".

Ew gotina Bûş vê yekê ji dide eyanê ku "Îraqek azad û demokratîk dê bersiva

pawanxwaziyên xirabkarane yê Îranê bide".

Bûş herweha di axaftina xwe de rû ji xelkê Îraqê kir û got: "We dengê xwe da azadiyê, lewre bizanin ku Amerîka, we bi tenê nahêle".

Agehdariya Komîsyona Teşkilata PDK Îranê Derheq Belavbûna Nivîsarekê Di Ajansa Nûçeyan Ya Fîratê De Li Ser Partiyê

Roja 02.09.2007'an, Ajansa Fîratê a Nûçeyan ji zimanê kesekî bi navê Yûsif Ziyad, nivîsarek bi

zimanê Turkî belav kiriye. Di wê nivîsarê de komek buxtan û derewên çêkirî li dijî PDK Îranê derheq PJAK'ê hatiye nivîsandin. Partiya Demokrat bi vê yekê hatiye gunehbarkirin ku goya tevî rejîma Komara Îslamî a Îranê li dijî PJAK'ê alîkariyê dike. Di vê derheqê de komek peyvên nerast hatine rêzîkirin ku teji ne ji mijarên dijî hev û bêbingeh.

Ev belavoke di demekê de tê weşandin ku xelkê tev parçeyên Kurdistanê baş agehdar in ku xebata PDK Îranê bona bidestveanîna armancên gelê Kurd li dijî rejîma Komara Îslamî ye û têkiliyên wê partiyê bi hikûmetên hakim bi ser Kurdistanê re ew qas geş û ronî ne ku hewce ye gellek ji partiyên din vê yekê jê fêr bibin. Ji bilî vê çendê hilweşandina rejîma Komara Îslamî û anîne serkara hikûmeteke demokratîk, di destpêkê de heya îro - berevajî demdemîbûna hinek rêxistin di vê derbarê de - dirûşma bê vir û wir ya

Partiya Demokrat bûye. Ji ber van sedeman jî hejmarek zaf ji rêber û xebatkarên vê partiyê ji aliyê Komara Îslamî ve hatine terorkirin û rejîm ji bo têkçûna partiyê ji tu kompo û pîlaneke cinayetkarane xwe ne parastine.

Bi van sedeman û gellek sebebên din ku ji xelkê re ron û eşkere ne, ev piropagandene li dijî PDK Îranê ji bo hemû neteweya Kurd û nemaze gelê Kurd li Kurdistanê Îranê cihê ken û heneka ne.

Em di halekê de ku temamiya vê nivîsarê red dikin, em hêvîdar in ku ew kar bi agehdariya PJAK'ê nebibe û berpirsiyariya wê karê şaş li ser stûyê nivîskar be. Lewra em li benda vê yekê ne ku PJAK helwesta xwe li ser vê nivîsarê ji raya giştî re ron û eşkere bike.

**Partiya Demokrat ya
Kurdistanê Îranê**

**Komîsyona Teşkilat
16.06.1386
07.09.2007**

Şandeke Partiya Wefaqa Demokrat Ya Kurd Li Sûriyê, Serredana Deftera Siyasî Ya PDK Îranê Kir

Roja sêşem, 11.09.2007'an, şandeke partiya Wefaqa Demokrat ya Kurd li Sûriyê, serredana Deftera Siyasî ya PDK Îranê kir. Di vê hevdiîtina navbera her du aliyên de, bas li ser rewşa Kurdên Sûriyê û siyasetên dijî Kurd yê rejîma Bees di Sûriyê de hate kirin. Her wiha siyaset û helwestên PDK Îranê derheq vê basê hate regehandin. Di dawiyê de, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê careke din li ser hebûn û berfirehbûna pêwendî û hevkarîyên di navbera partiyê de tekez kir.

Di vê hevdiîtinê de birêz **Hacî Efrînî**, Sekreterê Partiya Wefaqa İşare bi siyaset û helwestên neteweyî yê PDK Îranê her li serdemê Komara Kurdistanê heya niha kir û spasî ji têkilî û helwestên dostane yê her du aliyên kir.

Şanda mêvan ji aliyê birêz Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê û çend endamên Deftera Siyasî û Komîteya Navendî ve hatine pêşwazîkirin.

Mela Ebdula Hesenzade û Bernameya Wî Ji Bo Partiyê!

Bi dehan caran axavtînen Mela Ebdula piştî cudabûna wî ji Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê li dijî rêberiya wê partiyê di gellek rojname, kovar û malperên înternetê de belav bûye û rojane pir kes dibihîse û dixwîne. Ser û binê wan gotinan jî vedigere bo qenaet pêkirina xelkê bi vê çendê ku ev veqetiyane wî nekiriye, belkî aliyê din ew cudabûn bi ser wan de sepaniyê! Heke xelkê Kurdistanê jî gotinên wî napejirînin, eva vedigere ser asta hişyarî û zanayiya xelkê.

Partiya Demokrat jî hez nekiriye dema xwe ji bo bersivandina van gotinan xisar bike, bitelîfîne. Lê eva ku navhatî gellek nerihet dike, diêşîne û wekî pirsên din ên xelkê, ji wan re bersiv tune ye, careke din roja 01.09.2007'an, di civînekê li welatê Swêdê têne berbas.

Ew dibêje:

"... Demekê ez dibêjim ku amade me

hemû karî û şiyana xwe çi kêm û çi zêde bixim êxtiyar partî û rêberiya partiyê, bi vê mercê ku partiyê ji bo kar û xebatê bername hebe. Renge ji min bipirsin başe çima heta tu bixwe sekreterê partiyê bûyî, bernameyê te tune bûn?

Di bersiva vê pirsê îtimâlî de ji we re dibêjim, 3 mehên din digihîje nêzik 3 salank u bernameya min ji bo pêkanîna guhertinan di partiyê de Komîteya Navendî pejirandiye neku m in pêşniyar kiribe. Lê divêt kî bernameyan cî bi cî bike, siyasî Nîzamî! Siyasî Nîzamî bi kî ve bû, bi destê wan webû(di bin berpirsiyariya aliyê din de bû). Wan nedixwest bibêjin bi hebûna Ebdula Hesenzade ew partî mirî ye".

Ev bersiva Mela Ebdula ji bo vê pirsê gel çunkî wî bi xwe jî qanih nake, bêguman xelk jî bi vê bersiva wî qanih nine, ew jî ji ber vê sedema sade ye ku:

Heke bernameyek ji aliyê Sekreterê vê tê pêşniyarkirin û goya Komîteya Navendî jî dipejirîne, Çawa ye ku endamêkî Komîteya

Navendî ku berpirsiyarê Komîsyoneke partiyê ye, wê bername birêve nabe? Heke ev gotine rast e, çima Sekreter û Komîteya Navendî ew kes ceza nekirin û kesekî din li cihê navhatî nedidanî heta bernameya rêzdar Sekreterê Partiyê rêve biçê, piratîk bibe? Aqîbet, ew çî Sekreter û Komîteya Navendiyeke e ku kesek bernameyê wan hildiweşîne û rêve nabe?

Malpera "*Kurdistanukurd*"

Berevajî ev gotin ên Mela Ebdula, em dibêjin ku Mela Ebdula di tevahiya dema Sekreterbûna xwe de ew qas di nav hûrekarên partiyê de xendiqîbû ku eger zanîbe bername jî çî ye, çî wextek ji bo wî karî bidest ve nema bû.

Heke ne wisa ye, bila Mela Ebdula niha ew bernameya ku îdea dike wê demê hatiye pejirandin û kesekê/î nedîtiye, biweşîne ku him xelk û him tev endamên wê demê ên rêberiya partiyê wê bernameyê bibînin.

Xa heke bernameyê baş jî bibe, em dikarin mifahê jê bistînin.

**Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê
Sekretariya
08.09.2007**

11'ê Îlonê, Destpêka Guhertinek Bingeîn...

Selîm Zencîrî
rondik24@yahoo.com

6 salan berî niha anku di 11'ê Îlona 2001'an de, êrîşa herî mezin a terorîstî û erdhejek siyasî, Amerîka

û hemû cîhan hejand. Bûyereka ku mînaka wê di cîhanê de kêmwêne bûye. Dîrokê li wê rojê de tirajîdyaya û yek ji bitiristîrîn bûyera serdem tomar kir ku tu car nahê jibîrkirin. Wê cinayetê bi awayekê tesîr û karîgeriya xwe li ser xelkê Amerîka û cîhanê danî ku renge heya çend nîfşên din jî ji bîr neçe.

Bûyera han di demekê de qewimî ku cîhan taze gewahyarê hilosîna eniya Sosyafîstî û serkevîna Kapîtalîzmê û herwiha yek cemsariya cîhanê bibû ku Amerîkayê rêveberiya siyasetên wê eniyê dikir û ne bi dilê gellek aliyan bû.

Lewra bizava siyasî û îdeolojîkî ya Îslama Siyasî û Fendemîntalîzmê, ku cudabûna (laderbûna) kêmaniyek tundrew û dilreq ji Ola Îslamê bû, bi rêveberiya girûpa terorîstî ya El Qaîde yekem derba xwe ji nezma nû ya cîhanî weşand û bi dizîna 4 balafirên Boîng û teqandina 3 ji wan bi her du Navendên bazirganî ya cîhanî (118 qatî) li Waşingtonê û awahiya Pintagonê ku nîşan û sembolen desthilata siyasî, aborî û leşkerî yê Amerîkayê ne, rûpelek nû di siyaseta cîhanî de vekirin û di çend deqîqeyan de, jiyana bi hezaran mirovên sîvil û bêguneh ji tex û qat, netewe û olên cuda cuda yê cîhanê stand û kire pêxora armanca xebata xwe.

Lewra em dikarin 11'ê Îlona 2001'an, destpêka niqte guhertinek kûr û bîngehîn di dîroka siyasî a cîhanê de bihesibînin ku têde hevkeşeyên siyasî û pêwendiyên navneteweyî di warên cuda cuda yê siyasî, aborî û ... şexleke nû bi xwe dîtin. Di wê rojê de terorîzm bû bi mesele û diyardeyek cîhanî, herweha cîhan ji yek enîtiyê derxist û bi ser du bereyên **teror** û **dijî teror** ê de parve kir. Eniya terorê pêkhatîbû ji hin girûp û welatên Îslamî yê tundrew, eniya dijî terorê jî Amerîka û hevalbendên wê weke Rûsiya, Welatên Yekîtiya Ewropa, Çîn ûwd...bû.

Wê demê Amerîkayê ragihand ku bêalîti tu wateyekî nade û her welatek neçar e siyasetên xwe di yek ji wan eniyan de bişopîne û tu rengên din cuda ji rengên reş (eniya terorê) û rengê sipî(eniya dijî teror) nahên xuyandin.

Bi wê hincetê maşîna teblîxatî a Amerîkayê gellek bi rîjîf kete kar û çend welatek wekî eniya şer yan "Mihwera Şeraretê"ê binavkirin ku Îran yek ji wan bû. Bi her hal qewimîna wê cinayetê bû bi

hêcetek bo destpêkirina şerek mezin û cîhanî li dijî rejîmên totalîtar, dîktator û piştevanên terorîzmê li deverê û bi taybetî di Rojhilata Navîn de. Ji ber ku Rojhilata Navîn make û hêlûna bîr û ramanek kevn û dijî mirovî bi navê teror û terorîzmê di bin sîbera Radîkalîzma Îslamî de ye. Lewra xwezayî ye ku ew devera dê dibe qada şer û rikeberanêya navbera her du eniyan. Em dibînin ku agirê wî şerî heya niha jî dîtîyê û hemû dever dagirtîye. Me dît ku yekem dijîkiryara piratîkî li hember wê bûyerê ji aliyê Amerîka û hevalbendan ve li Efxanîstanê de serî hilda û rejîma Taleban û girûpa El Qaîdeyê bi sebebkarên bîngehîn yê wê cinayet û tirajîdyayê dane nasîn û di midehê kêmtir ji mehekê bi ser bihurîna 11'ê Îlonê de, bereya dijî terorê êrîş kirine ser rejîma Talebanê û ew welat li çengê

em dikarin 11'ê Îlona 2001'an, destpêka niqte guhertinek kûr û bîngehîn di dîroka siyasî a cîhanê de bihesibînin

dîktator û zalimê serdem de rizgar kirin û bi wê çendê jî yek ji hêlûnên terorîzmê hate herifandin.

Piştî rizgarkirina Efxanîstanê, tirombêla şer ya Amerîkayê bera xwe da welatê Îraqê ku rejîma hakim bi ser de bi şarîstaniyê û mafê mirovan re nenas bû û bi rijandina xwîna xortên xwe dara desthilatdariya teji ji zulm û zor a xwe av dida. Rejîma Bees a Îraqê bi bîr û eqliyeta reş û tarî a xwe li her kuncê di vê cîhanê de alîkariya malî û leşkerî dida terorîstan, lewre di midehê kêmtir ji 40 rojan de, desthilata biyom a wî herifandin û rêberê dîktator û terorîst ê wî welatî ku sermestê desthilat, şer û serkêşê fitne û xwînrejîyê bû, îdam kirin. Herçnd ku rewşa niho ya Îraqê bersivder nine û bûye qada şerê gellek welatên dîktator wekî Îran û Sûriyeyê bi Amerîkayê re, lê şerê dijî vê

diyardeya pîs û mirar ku wekî ejdehayekê berbûye canê mirovatîyê, berdewam e.

Niha bi xweşî ve çend welatên din li eniya terorê wekî Îran û Sûriyê bûne mijarên sereke di wan hevkeşeyan siyasî de. Rejîma Komara Îslamî ku dayîk û piştevanê rastîn yê wê eqliyeta byom, nerast û bitirs e, tim li ser rêya pêşketin, azadî û şarîstaniyeta mirov de bûye berbest. Herwiha pêşîneyek dûr û dirêj di piştevanîkirina terorîzmê, perwerde û elimandina girûpên xwekuj de heye û di heyamê wan 27 salên desthilatdariya xwe de li tu cinayetekê xwe neparastî ye, bi taybetî di kuştin û jinavbirina neyarên siyasî çî li hundir û çî li derveyî welat de destek bilind û rolek mezin hebûye ku em dikarin îşare bi terorkirina rêberên navdar yê gelê Kurd û PDK Îranê, şehîd Dr. Ebdulrehman Qasimlo li Viyenê, herwiha terorkirina Dr. Sadiq Şerefkendî li Mîkonosa Almaniyayê û bi dehan kesên dinê bikin. Seba van cure kiryarên terorîstî rejîm heya niha di çendîn dadgehên navneteweyî wekî dadgeha Almaniyayê, Fransa, Arjantîn û Amerîkayê de hatiye mehkûmkirin. Herweha rayedarên payebilind yê wê rejîmê bi sebebkarên eslî yê van cinayetên dayne nasîn û ji seferkirina bo derveyî welat jî hatine bêparkirin.

Bêguman Komara Îslamî li gorî pêşîneya siyasî û dîrokî a xwe weke yek ji hikûmetên herî bêexlaq, paremayî û di heman demê de bi fitne û şerfiroşî yê cîhana şarîstanî tê nasîn, lewre bo garantîkirina desthilata terorîstî û terorperwerane ya xwe di cehda destveanîna çekên komkuj de ye. Bêşik heke wan çekan bidest bixê, dê bibe gefek mezin bo ser aştî û tenahiya hemû cîhanê.

Bona wê ku dawî bi wan nearamî, şer û terorane di cîhanê de bihê anîn û mirov di azadî û tenahiya de bijîn, divêt hizir bi jinavbirina make û çavkaniya teror û tenahiye li deverê de ku Komara Îslamî ye, bihê kirin. Ji ber ku heta ew rejîm li ser kar bimîne, ne Rojhilata Navîn û ne jî cîhan, aramî û asayîşê bi xwe ve dibînin, ji ber ku di nava goşt û demarên terorîstan li her çar aliyên cîhanê de xwîna vê rejîmê diherike. Her çend ku zext û givaşên li ser rejîmê di warên cuda cuda yê navneteweyî de xurttir bûne, lê stratejîstên Komara Îslamî gellek zîrekane livîne û heya niha karîne di vê îstîka bitirs de heya radeyekê serkevin û demê bi qazanc û mifaha xwe heder bidin û xwe ji peşken agirê vî şerê dijî terorê û tirombêla nîzami ya Amerîka û hevalbendan bi dîr bixin. Lewre bi werandina pelg û lédana çîqlên darê (Hemas, Hizbula û ...) em nikarin şahidê hişîkbûn û jinavçûna teror û terorîzmê di cîhanê de bin. Belkî divêt dara terorîzmê di Rojhilata Navîn de ku koç û bîngeha wê Komara Îslamî ye, ji reh û rîşal ve bihê derxistin, daku dawî bi vê desthilata reş li deverê de bihê anîn, ji ber wê ku Komara Îslamî û terorîzma cîhanî, du ser û aliyên yek hêlê ne.

Koma Kurdan Di Parlemana Turkiyê Li Hember Qonaxeke Nû De

Azad Kurdî
azadkurdî@hotmail.com

Di du mehên derbasbûyî de bi rêveçûna du hilbijartinên girîng û çarenivîssaz li Turkiyê, ev welat ye berbirûyê qonaxeke nû ji jiyana siyasî bûye û raya giştî a çîhanê jî baleke taybetî kişandiye ser rojeva siyasî ya Turkiyê. Me dît ku piştî çend mehan nîqaş li ser hilbijartina kesekî Îslamîst ji bo Serok Komariya Turkiyê, di encam de Parlemana wî welatî roja sêşem, 28'ê Tebaxa 2007'an, Ebdula Gul, berendamê AKP'ê û Wezîrê Turkiyê yê Karê Derve, di tura sêyem a hilbijartinê de 339 deng wergirt û bû 11'hemîn Serok Komarê Turkiyê. Di dîroka 80 saliya borî a Turkiyê de, eva yekemîn Serok Komarê Turkiyê ye ku derbasbûyîya xebata Siyasî-Îslamî heye. Hilbijartina wî bûye sedema nigeraniya tund a Arteşî û afgirên sîstema Layîkbûnê li Turkiyê.

Partiya Civaka Demokratîk (DTP) ku partiyeke Kurdî a qanûnî li Turkiyê ye, di hilbijartinên 22'ê Tîrmeha 2007'an, ên Parlemana Turkiyê, berendamên xwe wekî serbixwe di hilbijartinê de beşdar kir û karî 23 nûnerên Kurd bişîne Parlamentoyê û bo cara yekemîn di dîroka Turkiyê de, li Parlemanê Koma Kurd ava bike. Koma nûnerên Kurd ên DTP'ê di Parlimana Turkiyê de, girûp û koma çarem a nava Parlemanê tê hesibandin. Nêzîk 120 nûnerên Parlemana Turkiyê li ber Kurdan diketin, mixabin tenê 23 nûnerên Kurd karî biçin Parlemantoya wî welatî! Eva di halekê de ye ku tenê AKP'ê 90 nûner ji Kurdistanê daxistin Parlemanê.

Partiya Civaka Demokratîk ji bo bidestxistina mafên neteweyî ên gelê Kurd li Turkiyê û çareseriya pirsgrêka Kurd ji rêya aştiyane û demokratîk dixebite.

Yekemîn berbirûbûna Koma Kurd a Parlemana Turkiyê bi hikûmeta nû a AKP'ê re li pey avabûna komê, helwêst li hember pirsgrêk û nîqaşa çend mehî a hilbijartina Serok Komarê yazdehem ê Turkiyê bû. Piştî ku berendambûna Ebdula Gul bo Serok Komariyê hate eşkerekirin, wî bi gellek partî û rêxistinên siyasî, civakî û sivil re hevdiñtin pêk anî. Yek ji wan partiyên ku Gul serdana wê kir, Partiya Civaka Demokratîk bû, wî di wê serdanê de bas li ser pêwîstiya peymanê biratiyê kir û got ku li Turkiyê gellek pirsgrêk hene, ev pirsgrêk jî divê bi hesta biratî, yekîti û ji rêya demokrasiyê ve werin çareserkirin. Di hevdiñtinê de, Serokê Koma DTP'ê li Parlemanê, Ehmed Turk û nûnerên din ên Koma Kurd bi eşkere daxwaz ji Ebdula Gul kiribûn ku heke ew îtrafê bi pîrsa Kurd bikin û hewlê bidin vê dozê ji rêya demokratîk û aştiyane di çarçoveya Turkiyê de bihê çareserkirin, ew

dê wekî Koma DTP'ê, piştgiriye ji navhatî bikin û di hilbijartinê de deng didin wî. Ji ber ku ji bo çareseriya pirsgrêkên li Turkiyê yên bi rêbazên demokratîk û aştiyane bendewariyên me û gelê Kurd hene.

Lê bersiva neron û ne zelal ya Ebdula Gul, bi daxwazên Koma nûnerên Kurd ên DTP'ê li Parlemanê bû sedema vê yekê ku Koma Kurdan di gerra sêyem a hilbijartina

Partiya Civaka Demokratîk (DTP) dixwaze pirsgrêka Kurd li Turkiyê ji rêya aştiyane û demokratîk çareser bike

Serok Komariyê de dengê vala bixin sindoqan û di yekemîn rojên destpêbûna xebatên xwe, bi vî awayî helwêsta xwe li hember redkirin û nepejirandina daxwaziyên Kurdan ên demokratîk xuya bikin.

Ji sala 1923'an ku Komara Turkiyê bi serokatiya Mistefa Kemal Atatürk hatiye avakirin, hebûna Kurd wekî neteweyekê hatiye înkarkirin û tev maf û azadiyên Kurdan tên binpêkirin. Zilm û zordariya neteweyî li dijî Kurdan heya niha jî bi awayekî sîstematîk dimeşe.

Destpêkirina xebatên fermî ên Koma Kurdan li Parlemana Turkiyê, dikare bibe destpêka qonaxeke nû di rêya xebat û têkoşan ji bo çareserkirina pîrsa Kurd ji rêya aştiyane û demokratîk û destberdan û paşekêşekirin li siyaseta înkâr û çewisandina sîstematîk a neteweya Kurd di heyamê zêdetirî 80 salên borî di hemû warên jiyana siyasî, aborî, civakî, çandî û wd....

Bêguman vê rewşê erk û wezîfeyê girîng û hessas xistiye ser milê nûnerên Kurd ên Partiya Civaka Demokratîk li

Parlemana Turkiyê.

Mijarek ku li pêşerojê dê rojeva siyasî a Turkiyê zêdetir germ û gurtir bike û bala raya giştî ji bo aliyê xwe rabikişîne, helwest û daxwaziyên vê Komê bi armanca çareserkirina doza Kurd û dijberîkirin li hember bîr û ramanên nejadperest û şovenîstî ên desthilatdarên Turkiyê dibe.

Turkiye ji ber rêvebirina nebaş ya Carnameya Gerdûnî a Mafên Mirovan di nava sînorên xwe de rastî gellek asteng û pirsgrêkan bûye û ji aliyê welatên Yekîtiya Ewropayê û hin welatên din ên çîhanê, bi awayekî berfireh ye ketiye ber rexne û

lomeyan. mînaka berçav a wê pirsgrêkê, pîrsa Kurd li Turkiyê ye ku siyaseta derve a Turkiyê di asta çîhanê bi giştî û nemaze di asta herêmê de tevî kirîzeke kûr berbirû kiriye.

Pêwîstiyên pêkanîna reform û guhertinên kûr û bingeñin di qanûnên Turkiyê de niha zêdetirî her demekê xwe derxistiye holê û ji bo tevlibûna Turkiyê bi welatên demokratîk re û demokratîzasyona herçiqas bêtir a Turkiyê, divê dev ji mêjiyê şovenîstî û nejadperest berde û ji bo çareserkirina pirsgrêkên hundirîn û guhertin di siyaseta derve de bi micidî xebatê bike. Nimûneya berbiçav, berçavgirtin û parastina mafên demokratîk ên neteweya Kurd û bi fermî naskirina wan mafan di çarçoveya zagona bingeñin û wî welatî ye ku yek ji pîrsên herî sereke ên hundirîn yên Turkiyê ye ku bi salan e welatê Turkiyê pêre dinale û heta niha bê çareserî maye.

Em bizanin di pêşerojê de Koma Kurd a Parlemana Turkiyê dê çî rol û bandorek li ser pêvajoya hessas a siyasî li Turkiyê hebe û doza Kurd dê bigihîjin kuderê?

Deqa Axavtina Xatûna Şikofe Qubadî, Nûnera PDK Îranê Di Civîna Salane Ya Enternasyonala Sosyâlîst A Jinan De

Xwendevanên hêja ên Agirî, civîna salane a Enternasyonala Sosyâlîst a Jinan roja 7'ê Îlona 2007'an, li bajarê "Stuttgart" a Almaniya bi beşdariya rêxistinên jinan ên ser bi "SOCIALIST INTERNATIONAL WOMAN"ê hate lidarxistin.

Ji aliyê PDK Îranê ve, xatûna Şikofe Qubadî, nûnera partiyê di vê rêxistina navneteweyî de beşdar bû. Wê di civîna han de axavtinek girîng pêşkêş kir ku em deqa wê bi kurmançî li jêr dixin ber çavên wan.

Wergeran bo Kurmançî/Omid

atûna Serok! Hevalên hêja!

Bo min çiyê rûmet û şanaziyê

ye ku weke yekemîn nûnera Yekîtiya Jinên Demokrat ên Kurdistanê Îranê, di vê civînê de beşdar im û hêviya civîneke serkevtî û teji destkevt dixwazim.

Beşdarên hêja!

28 sal ji temenê rejîma Komara Îslamî a Îranê derbas bûye. Gelên Îranê 28 sal ji temenê xwe di bin tirs û bêhêvîti ji pêşerojê di bin sîbera vê rejîmê de bihurandine. Komara Îslamî ji destpêka hatine serkara xwe de, tepeskerkirina xelkê, bînpêkirina hemû azadiyên siyasî, takekesî û civakî di seranserê welat de, fetisandina her dengeke dij û ji nav birina her bîr û rayeke cuda, weke esleke neguher di sîstema birêvebirina welat de bikar aniyê.

Di Kurdistanê de serkut û tepeskerkirin ji beşên din ên Îranê zêdetir bû. Ragehandina fermana çîhad li dijî neteweya mafxwaz a Kurd, topbarana bajar û gundan û kuştina xelkê sivîl û bêtawan yê Kurdistanê, serkut û îdam û îşkenceya azadîxwazan di bin navê dijberî tevî bi gotina wan neyarên şoreş û kirêgirtiyên biyaniyan! ji kiryarên berçav û sereke ên vê rejîmê di Kurdistanê de bûne.

Terora rewşenbîr, şoreşvan û rêberên siyasî li derveyî welat, îdama bikom û kuştina xelkê sivîl yê Kurdistanê, zîndanîkirin û îdama çalakên siyasî û dûrxistina malbatên Pêşmergeyan ji bo herêmên din ên Îranê, zîndanîkirina jinan û ciwanan beşeke din ji siyasatên dijî gelê ên rejîmê li dijî neteweya Kurd bûne. Her niha piştî 5 salan nêzik 1200 penaberên siyasî ên Kurd li welatê Turkiyê ku di zirûfeke nebaş de dijîn, di bin metirsiya teror û veğerandina bîzor a wan bo Îranê de ne. Her wiha zêdetir ji 100 Kurdên penaber ku piraniya wan jin û zarok in, di sînore navbera Îraq û Urdinê de di bin gefa kuştin û nemanê de ne û hewceyî bi alîkarî û hevkarîyan ji bo derbasbûn ji vê rewşa nexwestî hene. Serbarê vana zêdetir ji 8000 Kurdên Îranî ji ber siyasatên gemar ên Komara Îslamî a Îranê koçberî Kurdistanê Îraqê bûne.

Beşdarên rêzdar!

Berxwedana neteweyên Îranê di sala 1997'an, rejîm neçarî encamdana hinek kiryarên bi nav reformistî kir. Piştî hatine serkar a Xatemi weke Serok Komar, rejîmê bi xapandina bîr û raya derve, di bin navê reform û guhrînxwaziyê de, hewl da ku rûçikeke însanî ji xwe nîşan bide û cehd kir ku guherîn û reforman gellek ji vê çendê ku hene, mezintir bike. Mixabin karbidestên Komara Îslamî a Îranê heya qasekê karîn di wê siyaseta xwe de serkevin û raya giştî û dewletên Rojavayî bo aliyê xwe rabikişînin.

Niha piştî hatine serkar a Ehemedînejad etmosfera tirs û xofê li Îranê bi giştî û bi taybetî di Kurdistanê de ji hemû demekê zêdetir bandor xistiye ser jiyana

xelkê. Rûyê rastîn ê rejîmê ku dujminê her dengeke neyar e, ji bo giştî alî û komeleyên navneteweyî eşkere bûye, bi baweriya min niha çîhan ji hewlên Ehemedînejad ji bo veğerîyan bo tund û tûjiyên serdemê hatine serkar a rejîmê, bihêzkerina hesta dijî biyaniyan bi taybet Amerîka û Îsraîlê û xebat ji bo bîdestxistina çekên komkuj bi tevahî haydar in. Ehemedînejad bi dehan car bi eşkere bas ji redkirina cinayeta Holokastê û ji nav birina Îsraîlê li ser xarîteya coğrafîyaya çîhanê kiriye.

Niha piştî derbasbûna 28 salan ji temenê rejîmê, xelk ji hemû demekê zêdetir ji navrok û kakila rastîn a vê rejîmê û berheqbûna daxwazên xwe tîgîhiştiye. Bizava kedkarî, jinan û xwendekarî, parêzerên mafên mirovan û her wiha tevgera rizgarîxwazî a neteweyên mafxwaz ên Îranê û neteweya bindest a Kurd bi taybetî, rejîm ji hemû demekê zêdetir nuzewî kiriye û Komara Îslamî roj li pey rojê tepeskerkirina xelkê xurttir dike.

Hejmara ew kesên ku di sala 2006'an de hatine darvekirin, du qat zêdetirî sala 2005'an bûye. Di Çirîya Pêşin a sala 2005'an heya Îlona sala 2006'an, 111 kes hatine îdamkirin û 171 kes jî bi îdamê

hatine mehkûmkirin. Ji kesên ku hatine îdamkirin, 5 kes jin û 8 kes di dema îdamkirinê de temenê wan ji 18 saliyê kêmtir bûye û 2 kes li ber çavê xelkê hatine barbaran(recim)kirin. Di nava wan kesên ku bi îdamê hatine mehkûmkirin, 11 kes jin û 14 kes jî bi ber çalakiyên siyasî bi wê hukmê hatine mehkûmkirin û 2 kes jî li benda birêveçûna hukmê barbaranê ne. Li gor rapora Rêxistina Efûya Navneteweyî, Îran yek ji berçavtîrîn welatên çîhanê ye ku tê de hêj îdama zarokan tê de berdewam e û her li gor vê çavkaniyê her vê gavê 61 zarok di Îranê de çavniheriya hukmê îdamê dikin.

Li gor rapora rojnameya "Economist", çapa Londonê, di salên 2005 û 2006'an de, bi sedan Îranî ji ber beşdarî di xwenîşandan û daxwazkirina mafên însanî ên xwe ji aliyê hêzên întizamî ên rejîma Îranê ve hatine destbiserkirin û ji girtîxaneyan re hatine şandin. Ji destpêka sala derbasbûyî ve heya niha girtin û zîndanîkirina çalakên mafê mirovan, çalakên mafê jinan, xwendekaran, endamên sendîkayên karkerî, rojnamevan û dijberên rejîmê bûye sedema tejbûna zîndanên asayî ên rejîmê û rejîm neçar maye ku dest bi ser hinek malan de bigire û ji wan weke zîndanên demkî mifahê bistîne.

Di rewş û zirûfeke wiha de ye ku YJDK Îranê ku ji bo parêzvanî ji mafê mirovan di Kurdistanê de dixebite, ji Enternasyonala Sosyâlîst a Jinan, kom û komeleyên mirovhez ên çîhanê dixwaze ku li hember bînpêkirina mafê mirovan di Îranê de bêdeng nemînin û helwesteke jêhatî û çavniherîkirî bigirin. Di Îranê de jin û zarok hemû rojê bi awayên cur bi cur dibin goriyên siyasatên dijî însanî ên rejîmê. Werin bila em hemû bi hev re û hevdeng vê rejîmê ji ber bînpêkirina mafê mirovan, ne parastina yasayên navneteweyî, siyasatên ferq û cudahîdanî li dijî kêmaniyên olî, tepeskerkirina neteweyên mafxwaz ên Îranê bi taybet neteweya Kurd, tund û tûjî li dijî jinan, dijberî tevî aştî û tenahiye di Rojhilata Navîn de, rola wêranker di Îraq û Efxanistan û di dawiyê de piştevanî ji terorîzma navneteweyî, mehkûm û şermazar bikin û ji tevgera azadîxwazane a gelên Îranê piştevaniyê bikin.

Di dawiyê de ji we hemûyan daxwazê dikim, di bin navê riha hevkarî û bawerî bi mafê mirovan, bona rizgarkirina penaberên Kurd li Turkiye û sînore navbera Îraq û Urdinê, azadiya girtiyên siyasî di Îranê de bi taybet birêz **Mihemedsidîq Kebûdvend**, Berpirsê Rêxistina Parastina Mafê Mirovan li Kurdistanê ku ji meha Gulana 2007'an ve hatiye binçavkirin, her wiha betalkirina hukmê îdamê di Îranê de bi giştî û hilweşandina hukmê îdama du rojnamevanên Kurd, **Ednan Hesenpûr** û **Hîwa Botîmar** bi taybetî, ji tu hewl û xebatekê xwe neparêzin.

Dubare ez sipasiya we dikim bona vê çendê ku we ev derfete da min.

Rê û Resma Sed Saliya Enternasyonal Sosyalîst A Ciwanan Hate Lidarxistin

Roja 26.08.2007'an rê û resmek hêja û berfireh bi hinceta rêzgirtin ji sedsaliya avabûna Enternasyonal Sosyalîst A Ciwanan li Berlîna Paytexta Almaniyayê birêve çû. YCDK Îranê jî, weke endamê Rêxistina Ciwanên Enternasyonala Sosyalîst, (IUSY) beşdarê vê rê û resmê bû. Destpêka rê û resmê bi xwendina beyannameya biranîna sedsaliya vê saziyê ji aliyê **Luqman Ehmedî**, Berpirsê Şanda Nûneriya YCDK Îranê li derveyî welat û herwiha bi nûneriya 143 saziyên endam ji 100 welatên cîhanê, di Enternasyonal Sosyalîst A Ciwanan de dest pê kir. Emê deqa vê beyannameyê li jêr pêşkêşî we xwendevanên hêja û delal bikin:

Beyannameya "IUSY"yê, Bi Hinceta Rêzgirtin Ji Sedsaliya Vê Saziyê

Êz berî her tiştî bi nûneriya bêtirî 143 saziyên endam ji 100 welatên cîhanê, di Enternasyonal Sosyalîst A Ciwanan de bixêrhatina hemû mêvanên xweşevî û xebatkarên rêya azadî û aştiyê dikim û bi hinceta sedsaliya avabûna saziya "IUSY"yê,

Luqman Ehmedî, Berpirsê Şanda Nûneriya YCDK Îranê li derveyî welat, beyannameya biranîna sedsaliya ES bi nûneriya 143 saziyên endam ji 100 welatên cîhanê pêşkêşî kir

pîrozbahiyên xwe pêşkêşî hemû ciwanên cîhanê û hemû endamên xebatkar di vê saziyê de dikim.

Sed salan berî niha em bona gihîştin bi wan armancan dixebitîn ku îro rojê em jê re xebatê dikin. **Demokrasi, wekhevî, mafê giştî û aşti.** Îro rojê pitir ji her demê din em bawer in ku tenê piştevaniya navneteweyî ye ku dikare me bi mafê xwe nêzik bike.

Em li vir weke dost bi yekdengî bona van daxwazên jêr dora hev kom bûne:

Aştî:

Yekîtiya Ciwanên Sosyalîst a Navneteweyî berî wê çendê ku cîhan du şerên cîhanî biceribîne, hatiye damezirandin. Xebat bona bidestveanîna aştiyê, piştî derbazbûna sed salan jî her xwediyê zêdetirîn girîngiyê ye.

Armanç jî aştiyê tenê nebûna şer nine, belku ji afirandina hindek zirûfên girîng bona gihîştin bi armancên me pêk tê:

pêşvevîtin, wekhevî, dad û azadî. Şer û pevçûn gefek e li ser bingehên dad û edaletê û herwiha dibe sebebê xurtkirin û berfirekîna bê edaletî û şer û pevçûnê di cîhanê de.

Bidestveanîna aştiyê, di nava bernameyên me yên siyasî de ye û yek ji armancên xebata me ye. Em daxwaza aşti û edaletê dikin, ev daxwaza me jî bo nîfşa îro ye!

Demokrasi:

Me bi dirêjahiya sed salan, xebata xwe li dijî diktatorî û zordariyê dom kiriye. Me gellek heval di rêya aşti, azadiya gotin, azadiya kar û xebata rêxistinî û çalakiyên siyasî ji dest daye, lê heya niha jî em di vê xebatê de serneketine.

Piraniya me di bin sîbera rejîmên bi rûyekî demokrat û di bingeh de diktator,

hebûna sendîkayên bihêz e ku bûye sebebê parvebûna desthilatê di civakê de. Lê rêyeke pir dirêj pêşberî me ye.

88 milyon ji ciwanan bêkar in. Pitir ji sedan milyon ciwan kar dikin, lê her di xizaniyê de dijin. Li Afrîqayê pitir ji 300 milyon kes di bin hêla hejariyê de ne. Em careke din piştevaniya xwe ji pêşvevîtin rewşa aborî ya welatên Afrîqayî eyan dikin. Em daxwaza dadperweriya civakî ji bo gişt xelkê cîhanê dikin, ne tenê ji bo çin û qateke taybet.

Wekhevî

Me di doma sed sal li xebata xwe ji bo wekhevîyê de, gellek destkevt hebûne, lê dîsan jî bona gihîştin bi civakeke wekhev, rêyeke pir dirêj pêşberî me ye. Îro em jî bo xebat li dijî, mîrserdetî û regezperestiyê di gişt cîhanê de peymanê nû dikin. Nabe ol û kultur weke hêcetekê bo paşdekişandina me ji armancên me bona wekhevîyê were bikaranîn. Wekhevî ne bi wê wateyê ye ku cudahî nebin. Em dikarin di çand, hîlbijartinê takekesî û armancên siyasî de bi ferq bibin, lê divê ji wan ferq û cudahiyan bo çêkirina pirekê bona rêzgirtin ji hev mifah were standin.

Di vê sedsalê de, me bi hev re cudahî hebûne û di pêşerojê de jî ferqa me dê bi yek qasî be. Lê ferq û cudahî tenê ji rêya hurmetgirtin bi ferq û cudahiyan xelkê din tê parastin.

Pêşeroja Sosyalîzmê:

Di doma van çend salan de, em şahidê gellek guhertinên civakî û aborî bûne. Bingeha me di bizava Sosyalîzma Demokratîk de ye. Lê em di bin bandora xebat bona azadiya jinan, aşti û wekhevîya neteweyî, çalakiyên xwe didomînin. Her wiha hewce ye basê xurtbûna bizavên xelkê li hember sîstemên bêdad yên navneteweyî bikin.

Di pêşerojê de divê sosyalîzm ew xebatê di her du astên neteweyî û navneteweyî de bidomîne.

Em niha û di pêşerojê de jî dê rêbaza xelkê xwe nû bikin û bona berevanîkirin li hember bêedaletî û ew gefên ku em xistine dorpêça xwe de, dê ber bi pêş bibin. Lê serbarê hemû wana jî em bawerîya xwe ji dest nadin ku di cîhanê çêtir de bidest bixin.

Em serbilind in ku Sosyalîzm û Sosyal Demokrat in. Rûmet û şanaziyê bi destkevtên xwe dikin, lê em bi vê yekê razî nin. Gellek şer hene ku divê werin sekinandin, pir netewe hene ku divê serbest bin, divê sîstemên nû werin afirandin, desthilat û aborî jî divê were parvekirin.

Em emegdariya xwe ji bo wan kesan eyan dikin ku berî me di vê saziyê de xebat kirine û rêya wan dê bidomînin, bona gihîştin bi cîhanê azad û dadperwer.

Yekîtiya Ciwanên Sosyalîst ên Navneteweyî
26.08.2007

jiyana xwe dom dikin. Niha jî cîhana me teji ye ji wan rêveberên siyasî ku bi gef û hêza leşkerî desthilatdariyê dikin. Tenê ew kesên azad ku hewcehiyên xwendinê, mafê raderbirinê û mafên wan yên dinê hatibe parastin, dikarin birêveberîya xwe bikin.

Demokrasi hem armanc û hem çawanîya karkirina me ye, rê û armanca me ye, alav û armanc jî tê hesibandin. Di gişt kar û barên siyasî de, pîrensîpên beşdarîkirin bi awayekî demokratîk, rûastî û berpirsiyariyê li ber çav digirin.

Em daxwazê ji hêzên siyasî dikin ku rêya me bigirin pêşberî xwe.

Dadperweriya Civakî:

Civakeke dadperwer, civakeke wekhev e. Emegdariya me bo civakeke dadperwer li ser xebata me bona dada aborî xwedî bandor e. Alev û amûrên me yên herdemî di dewleta afgirê asûdeyiyê de, parêzvanî jî bêkar û piştevanîkirin ji kesên kal û temenjo, çawanîya xizmetkirinê giştî û

Daxuyaniya YCDK Îranê Bi Boneya 11'ê Xermananê Roja Jînoysad û Qirkirina Xelkê Kurdistanê

H ewelatîyên birêz!
Xelkê azadîxwaz yê Kurdistanê!
Ciwanan bi hest û şoreşvan yên

çepera xebat û berxwedanê!

11'ê Xermanana sala 1358' a Rojî(02.09.1980)'an, gundê Qarnê, li nêzîk bajarê Nexedê, ji aliyê hêzên ewlekarî û pasdarên Komara Îslamî ve kete ber êrîşa hovane ya Kurdkujên rejîmê û 68 kes ji akinciyên sîvil ên gundê Qarnê hatin qirkirin û piraniya goriyan ku jin, kal û zarok û nemaze zarokên sêvî bûn, hatin şehîdkirin. Cinayeta Qarnê wekî cinayetêkê di bin destê desthilatdarên Komara Îslamî hate afirandin û siyaseta vê rejîmê bi armanca serkut û qirkirina tevgera neteweyî a gelê Kurd li Kurdistana Îranê û hewildan û xebatên vê tevgerê ji bo çîgirkirina sêstemê demokratîk û bîdestxistina mafê çarenivîsê ji aliyê Komara Îslamî ve kete ber pêla tepeserkirin û reşekujiyê.

Pîştî serkevtina Şoreşa gelên Îranê û talankirina bîdestxistiyên şoreşê ji aliyê komek Melayên fersendperest û dijî azadiyê ve, Kurdistana kete rewşeke nebaş û afirîna şereke dasepandî ji aliyê rejîmê ve bi ser Kurdistanê de, pîlan û komploya şerê Nexedê, fermana cîhada Xomeynî bo ser Kurdistanê, Qarnê, Qelatan, şehîdkirina rêberên Kurd Dr. Qasimlo û Dr. Şerefkendî, serkut û dasepandina rewşa tirs û xofê bi

ser Kurdistanê û hezaran cinayetên din di Kurdistanê de berhema siyaseta dijî gelî û totalîtarîzma Komara Îslamî ye.

Rejîma dîktator a Îslamî ji bilî vê çendê ku berê û niha li hember neteweya Kurd siyaseta tund û tûjane û serkutê bikar anîye, îro jî em dibînin mijûlê kuştin, îdam, girtin û serkutkirina bizava çandî, jin, xwendekar û ciwanan e û her cure dengeke azadîxwazane tepeser dike. Serbarê tundî û dijiwariyê, rejîmê bona jinavbirina zêdetir a gelê me û xirab û pîskirina civaka Kurdan, dest yê daye belavkirina madeyên bêhişker di nava ciwan û tex û qatên cur bi cur ên civaka me, lewra ev cure kiryarane li hember civakê weke siyaseta jînosada sipî tê mêzekerin.

Yekîtiya Ciwanan li ser vê baweriyê ye ku rejîma totalîtar a Komara Îslamî cuda ji vê yekê ku tirs û gefek bo ser civaka cîhanê ye, bi bankeya navneteweyî a terorîzmê jî hatiye naskirin û yek ji sebebkarên aloziya herêmê û her wiha yek ji bînpêkerên mafên mirov e.

Yekîtiya Ciwanan piştgiriyê ji hemû xebateke çandî – sîvil dike ku ji bo şermazarkirina ew kiryara dijî mirovî a rejîma Komara Îslamî ya Îranê û her wiha ew bizavên ku di pêxema xizmetkirin bi armancên neteweyî ên Kurdan de gavan bavêje û xebat û çalakîyên wan bilind û pîroz binirxîne.

Yekîtiya Ciwanan, 11'ê Xermananê(2'ê Îlonê) roja qirkirin û komkujîya gundên Qarne û Qelatanê li Kurdistana Îranê ku wekî lekeyeke reş bi nav çavên rejîmê ve xuya ye û belgeyêke înkarnakirî ji bo selimandina bînpêkirina mafê mirovan, azadiya jîyanê û nirx û bihayên mirovî ye, wekî Roja Jînosayda Kurd li Kurdistana Îranê dizane û daxwazê ji rêxistin, kom û komeleyên mirovdost û parêzvanên mafê mirovan dike ku wekî belgeyêke qirkirin û jînoysada neteweyekê bihê naskirin. Yekîtiya Ciwanan li ser vê baweriyê ye ku her terze bédengiyek li hember kiryareke tevkujiyê û bînpêkirina mafê mirovan de, mehkûm û şermazar e.

Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistana Îranê
11'ê Xermanan 1386'an a Rojî
2'ê Îlona 2007

Bîranîneke Biçûk Ji Şaxevanekî Navdar Yê Cîhanê

Roja şemî, 08.09.2007'an, YCDK Îranê, bi armanca pûte û girîngîdan bi civaka werzişî, yad û bibîranîna **Mihemed Evraz**, li bin navê "**Bîranînek Biçûk Ji Şaxevanekî Navdar yê Cîhanê**" bilind nîrxand.

Bîranîna han ji du beşên şaxevanî û semînarê, derheq nasîna Mihemed Evraz û serkevtinên wî yên werzişî di asta Asiya û cîhanê de pêk hatibû.

Di beşa şaxevanî de, girûpeke 20 kesî ku pêkhatibûn ji du beşên şaxevanî yên piştvan û êrîşber, roja 07.09.2007'an, demjimêr 7 sibê çûne ser kopika çiyayê Bawacî li nêzîk bajarê Koyê. Herwiha çendîn dirûşm, wêne û bîranînên Mihemed Evraz, tevî xwe birine ser bilindahiya çiya.

Herweha seet 10:30'ê wê rojê (09.09.2007'an, di hola Fêrgeha Siyasî – Leşkerî a PDK Îranê, semînarek bi vê boneyê bi beşdariya hejmarek zaf ji Kadro, Pêşmerge, malbat û endamên YJDK Îranê pêk anî. Semînar bi deqîçeyek bédengî ji bo rêzgirtin ji canê paqij yê şehîdên Kurdistanê dest pê kir. Di vê rê û resmê de peyama Desteya Birêveberî ya Semînarê ji aliyê Selah Samedî ve hate pêşkêşkirin. Piştê gotarek di bin navê **bîranîneke biçûk ji qehremanekî navneteweyî** ji aliyê Rehîm Ehmedîpûr ve hate pêşkêşkirin. Naveroka vê gotarê bi 5 zimanên Kurdî,

Farsî, Erebbî, Azerî û Îngilzî hatibû wergerandin û hat xwendinê. Kakila wan gotaran, bas ji wan ferq û cudahîdanên rejîma Komara Îslamî ya Îranê dikir ku derheqî ciwanên welatê me tîna meşandinê.

Hêjayê gotinê ye di vê semînarê de, çend dîmen bi CD ji şaxevaniya Mihemed Evraz li çiyayên cîhanê nîşanî beşdarên hate dayîn.

2 Kasibkarên Bajarê Pîranşarê Hatî Kuştin û Birîndarkirin

Li gor agahiyên Navenda Nûçeyan ya PDK Îranê, şeva 07 – 08.09.2007'an, hejmarek ji kasibkarên bajara Pîranşarê li cihekê bi navê Bîrahîm Şîlan li sînora Hacî Omeranê, dikevine ber êrîşa hêzên rejîmê û di encam de xortek bi navê **Kazim Kelaterî**, xelkê gundê Kone Lacanê, jiyana xwe ji dest da û kesekî din bi navê **Mistefa Derkedar**, xelkê Kone Lacanê bi xurtî birîndar bû.

Hêjayî gotinê ye ku hêzên rejîmê li devera Pîranşarê ji xelkê re ragehandîye ku ji roja duşem şûn de, nabe kes hatin û çûna çiyayan bike û her kes li wir were dîtin, dê bikeve ber êrîşa wan.

Her wiha roja sêşem, 04.08.2007'an, hêzên Komara Îslamî li herêmen sersînora yên Pîranşarê, êrîşî ser 4 kasibkaran kirin ku di encamê de, 2 kes ji wan bi navên **Xalid Ebdulahî** û **Mirad Ebdulahî** tîna kuştin. Du kesên din jî bi xurtî birîndar dibin û ber bi nexweşxaneyên Kurdistana Îraqê tîna şandin.

Kuştin, girtin û dadgehîkirina welatîyên Kurd li Kurdistana Îranê ji aliyê Komara Îslamî bi xurtî û berfirehî berdeyam e. Ji bo xwendina nûçeyên vê derbarê serdana malpera me (kurdistanmedia.com) bikin... .

Gelaleyek Nû Li Dijî Jinan Di Meclîsa Şewra Îslamî Ya Îranê De

Mehmûd Ehmedînejad û Dezgeha Dadê a Komara Îslamî ya Îranê

gelaleyek nû bona pejirandinê, pêşkêşî Meclîsa Şewra Îslamî a Îranê kirin.

Mehmûd Ehmedînejad, midehekê berî niha jî gelaleyek din bi navê zewacên demekî (Sîxe)ji Meclîsê re şandibû, lê ji ber nerazîbûna ber fireh ya raya giştî nehate pejirandin.

Gelaleya nû ku bo Meclîsê hatiye şandin bi gelaleya piştevanîkirin ji malbatê hatiye binavkirin!

Hatine rojeva vê gelaleyê bûye sedema eyankirina nerazîbûnê ji aliyê çalakên mafên jinan û alîgirên mafê mirovan.

Di çend rojên borî de, nameyeka nerazîbûnê bi înzaya 2000 kes ji çalakvanên mafê jinan û alîgirên parastina mafê mirovan di Îranê de pêşkêşî Meclîsê hatiye kirin û daxwaz kirine ku ew gelaleya bi tu terzekê nehê pejirandin.

Di benedê ve gelaleyê de pirsra zewicîna dubare bê wergirtina îzna hevîna yekem û bi berhevdana dadwer yê hatiye pêşniyarkirin û daxwaz hatiye kirin ku tevî pejirandina wê di Meclîsê de, bi awayekî fermî di dadgehan dan de birêve here. Di vê bendê de hatiye ku mêr bi 2 mercan dikare bê wergirtina îznê ji hevîna yekem, jina duym bîne. Yekemîn merc birêvebirina edaletê di navbera her 2 jinan de ye, merca duym jî ev e ku divê mêr xwediyê şiyar û îmkanatên aborî be!

Li gor benedê ve gelaleyê, dema ku mêr van du mercan li ber çav bigire, dadgeh di karin bê wergirtina îcazeya hevsera yekem û bi terzeke fermî zewaca duym a mêr bipejirîne.

Ev gelaleya weke piraniya yasa û zagonên din ên rejîma Komara Îslamî a Îranê bi merema bînpêkirina mafê jinan hatiye holê û di warê yasayî, civaknasî û Pîskolojî ve gellek arîşe û pîrsgirêkan ji bo takekes, malbat û civakê diafirîne.

Piraniya mafnas, çalakvanên mafê jinan û parêzvanên mafê mirovan ew gelaleya paremayî û kevnerestane bi gelaleya têkdana bîngêhên malbatê bi nav dikin û danîna navê piştevanîkirin ji malbatê li ser vê gelaleyê bê mane dizanin, ji ber ku ew bawer in ku piştevanîkirin ji malbatê demekê ye ku yasayên ferq û cudahîdananê ên li dijî jinan bikevîne ber lêkolînê û were rakirin, nek pejirandina yasayeke nû li dijî jinan û têkdana jiyana wan.

Şehîn Talebanî: “Ez Êdî Nikarim Albumên Stranan Berhem Bînim”

Di nava çihana muzîk û stiranên Kurdî de hunermendên jin pir kêmtir in. Jinên hunermend û stiranbêj yên Kurd ku di warê muzîk û stiranên Kurdî de kar û çalakî hene, berdeham tevî gellek arîşe û pîrsgirêkan berbirû dibin.

Civaka Kurdî nekariye bi awayê pêdivî, delîve û derfetên baş û jêhatî bona çalakî û xebata jinan derheq xizmetkirina bi huner û muzîka kurdî pêk bîne.

Gotinên ve dawiyê yên jina dengxweş a Kurd, **Şehîn Talebanî**, derheq van pirsan, ve rastiyê ji me re eyan dike. Şehîn Talebanî di daxuyaniyekê de bo medyayan ragehand ku albuma “Dûrî”, albuma dawî ya wê dibe. Şehîn Talebanî dibêje ku taze albumên din tomar nake.

Şehîn Talebanî di daxuyaniyê de taybet de bo malpera “Peyamner”ê, ragehand: Piştî ku ez nêzik sê salan mijûlê çêkirina albuma “Dûrî” bûm, tu kompaniyayek amade nebûye ku erkê derkirina wê bigire

stûyê xwe.

Ew herwiha dibêje: min biryar da ku piştî vê albumê qet hizra çêkirina albumeke din nekim. Ji ber ku erk û giraniya giştî karan dikeve stûyê min û tu

hevkarîyekê bona pêkanîna albuma stiranan nabînim.

Jina hunermend a Kurd, Şehîn Talebanî, ragehand: piştî sala 2000'an heya niha min 2 albumên stiranan berham anîne û erkê giştî karan li stûyê min bi xwe bûye û heya niha tu dezgeh û kompaniyayek heta bo yek stiran jî hevkarîya min nekariye.

Navenda Sinfî Ya Masmostayên Kirmaşanê Hate Hilweşandin

Roja çarşem, 05.09.2007'an, Navenda Sinfî ya Mamostayên Kirmaşanê di daxuyaniyekê de nûçeya fermî a hilweşîna xwe îlan kir.

Li gor ve daxuyaniyê, Fermandarê bajarê Kirmaşanê, bi şandina nameyekê ji aliyê berpîrsê giştî yê siyasî – ewlekarî yê Wezaretê Hindir a Îranê, ku di civîna komîsyona madeya 10'ê ya partî û sazîyan de hatiye pejirandin, îcazenameya Navenda Sinfî ya Mamostayên Kirmaşanê hilweşand û daxwaza sekinandina her terze çalakî û xebatekê di bin navê navenda han de kir.

Civîna Salane Ya Enternasyonala Sosyalîst A Jinan Li Almaniyayê Hate Lidarxistin

Roja îne, 07.09.2007'an, li bajarê “Stuttgart” a welatê Almaniyayê, demjimêr 9'ê sibêdeyê, civîna salane a Enternasyonala Sosyalîst ya Jinan, dest pê bû. Ji aliyê PDK Îranê ve Xatûna **Şikofe Qubadî**, nûnera partiyê di ve sazîyê de beşdar bû. Di destpêka civînê de bas li ser rapora beşa aborî û çalakîyên sazîyê di sala 2007'an û her wiha çawaniya birêvebirina kongireya salane a wê sazîyê hate kirin ku heya demjimêr 13:00 dom kir.

Piştînivroya wê rojê nûnerên beşdar di ve civînê de, basek li ser rewşa welatê xwe pêşkêş kirin.

Her wiha di navbera civînê de, xatûna Şikofe Qubadî, karî hevdiîtinê tevî nûnerên welatên Ermenistan, Yûnan, Lubnan, Swêd û Qubrisê ku berpîrsên beşa Rojhilata Navîn a ve sazîyê ne, pêk bîne û bi hûrî û berfirehî li ser bînpêkirina mafê mirovan li Îranê bi giştî û bi taybet di Kurdistanê de axivî.

DEWLET Û DEMOKRASÎ

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Mehêk berê, me dîsa behsa demokrasîyê kiribû û em li ser girîngiya wê sekinîbûn. Belê vê carê jî dilê me heye ku em li ser dewlet û demokrasîyê rawestî û van herdu têgehên hinekî ji hevdu veçînin. Belê beriya wê, divê tu carî demokrasî û tiştên ku bi navê demokrasîyê tênê kirin, tevîhevdu nebî û qet şaş neyên fêmkirin. Lewre gellek liv û tevgerên ku li ser navê demokrasîyê tênê kirin ku qet ne demokrasî ye. Ew otokrasî(hêza serdest a ku dewletê diparêze)ye.

Dibe ku hin kes, nêzîkbûna van herdu têgehên dijber (dewlet û demokrasîyê) û linîkhevbûna wan wekî tiştê ecêb bibînin. Belê çawa ku hemû dijber li nik hev û di zik hev de dijîn, dewlet û demokrasî jî bi heman awayî li nik û pevra dijîn û hebûna xwe didomînin.

Dewlet, hêz û çîna serwer a ku serdestî gel û civakê dibe û wê birêve dibe ye. Dewlet, çendî ku navê demokrasîyê bi kar bîne jî, ew her gav dij û dijberê demokrasîyê ye û li şûna demokrasîyê otokrasîyê bi kar tîne. Dewlet bi qasî ku dûrî demokrasîyê ye, ew qasî jî dûrî gel û civakê ye. Têkiliya navbera gel û civakê têkiliya serdestî û bindestiyê ye. Dewlet, tu carî naxwaze gel û civak azad û serbixwe bibe. Gel û civak jî, ji bo ku bikaribe azadî û serxwebûna xwe bi dest bixe, têdikoşe û doza demokrasîyê dike. Demokrasî, wekî hemû kirû û têgehên sosyolojîk ên din, wateyeke wê ya tenê (ya rastîn) heye. Ew jî serweriya gel û civakê ango serweriya mirov bi xwe ye..

Demokrasî, ne navgîna pêdivî û berjewendiyên mirov û ne jî egera jiyane ye. Demokrasî, azîneya pêwendî û danûstandinên mirov û sepana rê û rêzikên civakê ye. Mirov ne ji bo demokrasîyê ye; demokrasî ji bo mirov e. Ji bo wê, divê demokrasî di xizmet û suxreya mirov û civakê de be. Demokrasî bizav û şewaza jiyane ye.

Di demokrasîyê de venêrana(kontrola) siyasî ji aliyê gel ve pêk tê. Ji bo wê divê ne demokrasî serwerê jiyana civakê be, civak serwerê demokrasîyê be. Gel, ji civaka ku ji takekesan pêk tê ye. Di demokrasîyê de takekes û hemwelatî; ziman, ol, nîjad, zayend, reng, bawerî, siyasî û fikra wan çî dibê bila bibe, wekhev û yeksan tênê dîtin û hemû li hemberî rêgezên civakê yê heyî xwedî maf in. Tu kes ji yê/ya din ne binixtir û ne jî bînixtir e. Di demokrasîyê de her hemwelatî, li gorî rêgeza yeksanîyê ye. Û hemû mirov, xwediyê mafên venêrana siyasî ne. Mafê her hemwelatîyê heye ku nûnertiya civakê ya siyasî hilde ser

xwe û bi berpîsiyariya wê tevbigerê. Mafê her hemwelatîyê heye ku xwe birêxistin û perwerde bike û beşdarî rêveberiya civakê bibe.

Demokrasî, îro ro wekî çarenameya hemû pirsgrîrêkên navxweyî û navneteweyî yê civakî tê dîtin. Belê mixabin hemû pirsgrîrêkên civakî jî li ser navê demokrasîyê pêk tên û didomin. Demokrasî wekî alaveke nûjen di destê her kesî û her hêzê de wekî pêlîstokeke bêpere tê xebitandin û bikaranîn. Dûgelên desthilatdar û mêtînger bi navê demokrasîyê welatan dagir dikin gelên van welatan bindest û talan dikin. Jin û mêr, pîr û kal, keç û kurên wan digirin, didarîzin û dikujin. Bi navê demokrasîyê li ser keda mirovan rûdînen û di mal û milkê wan de diçêrin. Bi navê demokrasîyê mafê jin û zarokan bînpê dikin û bindest û bintûte dihêlin.

Ji takekes û civakê bigir heta gel, nîjad û neteweyê; ji sazî û dezgehên sîvîl bigir heta malbat û mezarîngêyên komelî... hemû demokrasîyê wekî spartek û asêgeheke negihêj dibînin. Ligel ku di warê karvaniyê de tu kes zêde li demokrasîyê xwedî dernakeve jî, dîsa wê wekî kilîda deriyê hemû pirsgrîrêkên hundirîn û derveyî qebûl dikin û dicêrin.

Gellek çaran demokrasî jî wekî hemû têgehên civakî, bi çend awayan tê ravekirin û navandin. Û li gorî vê yekê jî tê sefandin û kategorîzekirin. Bo nimûne; demokrasîya burjuwazî, demokrasîya proleteriyayê, demokrasîya gel, demokrasîya dewletê, demokrasîya sosyalmîzê, demokrasîya liberlaîzmê û hwd. Heçku ji bilî demokrasîyê tu demokrasîyên din tune ne û ew gellekî dûrî demokrasîyê ne. Demokrasî tê wateya azadî, wekhevî, aramî û ahengdariya civakê. Heke ku di civakê de du çînen dijber û lêkneker hebin, ne pêkan e ku di wê civakê de demokrasî pêk were. Heta ku çînen serdest û bindest di heman qadê de pevra bijîn, tu kes nikare behsa demokrasîyê bike. Heta ku dewlet û hêzên dewletê hebin ne pêkan e ku demokrasî pêk were. Lewre dewlet serdestî û otokrasîyê diparêze û xwe dispêre hêz û zordariyê. Belê gel hewceyî demokrasîyê ye. Ji bo wê, çawa ku gel û dûgel nabin yek, demokrasî û otokrasî jî nabin yek û li hevdu nakin. Demokratîkbûna gel û civakê mimkun e; belê demokratîkbûna dewletekê ne mimkun e. Dewlet û demokrasî dûrî hevdu ne. Belê gel û demokrasî pîr nêzîkî hevdu ne û qet ji hevdu naqetin.

Îro li ser rûyê dinê du çînen(hêzên) bigehînin ên dijber û lêkneker hene. Yek jê çîna serdest û ya din jî çîna bindest e. Çîna serdest dewlet û otokrasîyê diparêze. Çîna

Kaniya Helbestan

Tenêbûn Betilî

Bêrî BIHAR

**Roj, betlandina îro jî,
Da ser milên xwe û çû ava.
Weke assolîsta di dawiya
jiyana xwe ya hunerê de
Hêdî hêdî, bi nazikî
derencên dikê dadikeve.**

**Ji me re taveheyva vala û
biyanî ma.**

**Û li dû wê tenê çend stêr û
heyveke zirav.**

**Na na wê tenê bûna
janazirav nahesibînim,
Ewa ku di hemêza me de
weke dara biyê**

herdem şîn dimîne.

Ew tim heye û bi me re ye.

**Ew tim heye û ne di wê
hizrî de ye,**

**Ku di nivê Pasîfîkê de
Bi dûrbînê li dûriyan
dinihêre,**

**Lê nizane devikê dûrbînê
hildaye an na.**

**Tenê dengê bayê û pêlên
behrê tê,**

Û dengê çireçira pûsûlayê,

Û radarek heye,

**Di tarîtiyê de li rêya xwe
diger e...**

**Û tenêtî hêdî hêdî di xew
re diçe.**

Ez Depresîf Ìm, Tu Depresîf Î, Herkes Hebekî Depresîf E...

Îbrahîm Seydo Aydogan

Kesên ku di vê rewşê de ne, an jî demekê ketibin vê rewşê (ma gelo mirov dikare ji bo demekê têkeve depresyonê?), dê baş fahm bikin bê ez yekî çawa me. Ji xwe ez ê ji bo kesên weha behsa wê bûyerê bikim.

Weke her depresîfî (belkî jî divê mirov bibêje şizofren), di serî de min jî ji ber vê rewşa xwe pir êş kişand. Weke herkesî min jî di serî de nizanibû ku ew rewş bi xwe weke nexweşiyekê dihat qebûlkirin.

Wê gavê yekî rabûya û rêyek bi ber min bixistaya, min ê xwe bikiraya qurbana wî. Lê him min nedihîşt ku kesek bi sî û sitarê min ve biketaya û him jî ji xwe ez bawer nakim ku kesek di demeke weha de dikare ji mirov re bibe alîkar.

Rojekê, ez ji xwe re fikirîm. Min got, hey kes ji min fahm nake, hema ez ê jî herim xwe rê psîkiyatristekî bidim. Her gava ku min li kolanan tabelayên psîkiyatristan didîtin, bi tenê ew dihat bîra min.

Ne ku ez neçûm, ha! Ez carekê çûm jî.

Psîkiyatrist, jineke xweşik bû. Bejina wê dirêj, milên wê yên li derve fireh, mîna kihêlekê rewnaq, porê wê zer, rûyê wê şêrn û çavên wê şîn bûn.

(Gava ku ez çav li wê bedewiyê û wan pêsihrên ku zor dida qutikê wê ketim, çendakî zimanê min baş negeriya. Hingî xweşik bû, çer ku mirov lê binheriyaya, agir bi dilê wî diket û xwe bera nava lingên wî dida. Hişê min jî serê min çûbû, ez gēj bûbûm. Gava min ew dît, bi tenê tiştek hat bîra min. Min ji xwe re got, hema bila vêya tiştekî ji min re nebêje û tu derman mermanan jî nede min; bila şevêkê di himbêza min de bimîne, ez xwe di himbêza wê de berdîm û mest bibim, besî min e.)

Ji min pirsî, bê ez ji bo çi hatime û derdê min çi ye.

Ez dipeyivîm, wê jî hey dinivîsand.

Piştî ku min derdê xwe ji wê re got, jinekê serê xwe ji ser kaxeza ku hey dinivîsî rakir û li min niherî. Got, hela bê ez derwan dikim, an na. Xwast ku fahm bikiraya. Helbet, hayê min jê hebû bê bi çi mebestê li min diniherî û çi difikirî.

Yê min, ez ji xwe re li tiştekî din difikirîm.

(Wê gavê, min ew tazî anî ber çavên xwe. Bedena wê gewr û xweşik, nava wê zirav bû. Sînga wê nerm, pêsihrên wê yên ku min dixwast hema destê xwe hêdika bidim dora wan, xweşik, gurover û belbûyî ku avê bi ser devê mirov bixîne. Her derê canê wê sinciribû û li benda min bû.

Hema mirov dixwast ew li ser piştê vexistaya û derketaya ser.

Ji bo ku ez xwe neavêjim ser wê, min xwe bi zorê digirt. Min dît ku tiştek di nav lingên min de bel dibû, min hema lingên xwe avêtin ser hevdu û ez sekinîm. Rûyê min sorbû. Ez ji fediyar bişirîm. Ji nişka ve li min germ bû.)

Demekê dirêj di navê re bihurî. Carê wê dipirsî, min jî digot. Carinan, di nav re tiştin ji min re digot ku dixwast ji min re bigotaya, "Tu belasebeb ji xwe re dikî xem, ev ne nexweşiyekê giran e." Qey dixwest ez ji psîkolojîya nexweşiyê bi dîr bixistama. Ez nizanîm. Ew karê wê ye.

Min rîşma hespê xwe dabû destê wê û min ji xwe re gotibû, hema çi ji min bipirse ez ê bersivên rast û samimî bidimê. Ji ber ku min dixwast rehet bibûma.

Tiştin din pirsî. Pirsên wê her ku diçû, kûrtir û pirtir dibûn. Carê dîsa weke bîstika din disekinî, enîşka xwe dida ser maseyê, destê xwe ji çenga xwe re dikir destek û li min temaşe dikir. Guloka pirsan û galegalan di mejiyê wê de digeriya û

mezin dibû. Min didît. Vê rewşê jî mahneyeke din, mahneyeke kûrtir û nermtir dida niherînen wê.

(Xwedêyo, bi wî awayî çi xweşik dibû!)

Piştî ku min jê re behsa xwe û dinyaya xwe kir, jinekê dîsa bala xwe da kaxezê û

nivîsand. Di ber re jî ji min pirsî. Lê mîna ku bi yekî din re dipeyivî, wek ku ji yekî din dipirsî...

"Te qet ji xwe re gotiye, hema ez bimirama û xelas bibûma?"

Min got: "Belkî hezar carî."

Dîsa serê xwe rakir û li min niherî. Ez dibêjim qey ji min bawer nekiribû.

(Ji xwe, ez dibêjim qey ev jinek bi psîkiyatryê jî baş nizane. Ji ber ku ne li binhişê min geriya û ne jî tiştekî bi wî rengî pirsî. Qey me jî çend pirtûk li ser psîkiyatryê xwendibûn!)

Pirsên wê her pirsên rojane...

"Tu çi karî dikî? Çend hezkiriyên te çêbûne?"

Niha tu hezkiriyekê te heye? Karê ku tu dikî, bi dilê te ye, an na? Hûn çend bira ne? Tu tevî malbata xwe dijî, an na? Têkiliyên te û malbatê çawa ne? Tu hevalên te hene? Tu kesekî din ku ew jî di vê rewşê de ye, nas dikî? Te heta niha,

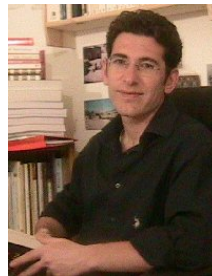
çend qedeh araş vexwarine? Çend qedeh votka? Çend şerab? Çend wîskî? Çend qozilqurt? Tu çend caran veresiyayî? Te çend caran bi topê listiye? Te çend gol avêtine? Tu ji kincên bi çî awayî hez dikî? Spor? Klasiq? Fermî? Serbest? Li gora kêfa xwe? Tu çend caran beyî hişê xwe, li sîkan geriyayî? Çend caran li qiraxa çemekî, te nizanibûye, bê çawa li te bûye sev û bi dû re çawa bûye sibeh? Lingên te çend caran li kevir meviran aliqîne? Te çend caran li sîkê tû erdê kiriyê? Çend caran fiş kiriyê? Çend caran bi daran de miztiye? Çend caran qûna xwe bi keviran paqij kiriyê? Te nihaye çend keran?

Keçikan çend caran ji te re gotiye, "na!?" Tu çend caran giriyayî? Te serê xwe daniye ser sînga çend pirekan? Tu bi çend heban re raketiyî? Çend caran çûyî û hatiyî? Tu qet diçî kerxaneyê? Tu li ser Muslum Gurses û Orhan Gencebay çi difikirî? Bi te, dengên Mûslûm Gurses û Mihemed Şêxo bi rastî jî dişibin hevdu? Le Ciwan Haco û Orhan Gencebay? Tu ji filimên Turkan Şoray hez dikî? Le yên Yilmaz Guney? Tu ji pisîkan hez dikî? Ji kulîlkan? Ji çivîkan? Ji mîrîşkan? Ji maran? Ji kêzikan? Ji mîşên keran?"

Wê rojê qey hilma min bi qasî ya Xwedê fireh bû. Şensa wê hebû.

Min bersiva pirsên wê yek bi yek da.

"Ez xeyal û fantazyên xwe difirojim kesên bêaqil ku nizanin ji xwe re xeyal û fantazyan çêbikin. Hejmarê hezkiriyên xwe nizanîm. Niha, hezkiriyekê min tune ye, lê her pîreka li ser rûyê wê dinyayê, ji bo min berendamek e, rojekê dikare re bibe hezkirî. Karê min ne bi dilê min e. Em sêzdeh xuşk û bira ne. Heft jê keş in. Şeş law. Ez tevî malbata xwe dijîm. Têkiliyên me baş in. Ji min hez dikin. (Belkî jî ditirsî.) Tu hevalên min nîn in. Yek dudo hebûn, ew jî ji min xerabtir bûn. Min heta niha, 37 şûşe araş, 52 şûşe votka, 147 şûşe şerab, 9 şûşe wîskî vexwarine. (Ji ber ku wîskî biha ye!) (şûşe giş li mala min in. Ez jî nizanîm bê çîma.) Ez herroj qozilqurtê vedixwim. Bîst û du caran veresiyame. (Ew jî giş ji ber araşê bûn.) Min 1358 caran bi topê listiye. Lingê min 154569 caran bi topê bûye. Min heta niha,

carekê bi tenê gol avêtîye. (Ji xwe, ji bo wê ji kêfan, wê şevê xwe neketibû çavên min.) Ez ji kincan hez nakim. (Herkesî wek min bikiraya, yan jî kesî tu bela neaniyaya serê min, ez ê tazî bigeriyama.) Ez li sîkan nagerim. Heta ku rêya min di ber wan re derbas nebe, ez nahêlim çavên min jî li wan bikevin. 23 caran li qiraxa çemekî li min bûye sev û bi dû re jî bûye sibeh, hayê min jê çênebûye. Lingên min 224 caran li kevir meviran aliqîne. Min 762 caran li sîkê tû erdê kiriyê. Min 15 caran fiş kiriyê. (Ji ber ku însan giş li mirov dinihere, mirov êdî fedî dike fiş jî bike.) Min 283 caran bi daran de miztiye. Min 36 caran qûna xwe bi keviran paqij kiriyê. Min heta niha nenihaye keran. Heta niha, tu keçikan ji min re negotiye, na. (Ji xwe, vêya hebekî dilê min xweşik dikir. Qey ji ber wê ye ku min hê dil nedaye keran.) Ez her ku vedixwim, digirîm. (Nizanîm, bê çîma.) Min serê xwe daniye ser sînga 7 pirekan. (Yek ji yekê qahpiktir bû.) Bi gişan re raketime. (Ez nizanîm, bê ez çend caran çûme û hatime. Di xortaniya xwe de, ez sê caran çûbûm kerxaneyê. Bi min, herdu jî hêja ne ku mirov di oxira wan de, di oxira Muslum Baba û Orhan Baba de, xwe bikuje. Muslum Gurses jî Mihemed Şêxo qeşengtir e. Ciwan Haco pir araşê vedixwe û dibêjin ku esrarê jî dikişîne. Tiştên weha li cem Orhan Baba tune ne. (Çîma ew jî nakişîne, ez fahm nakim.) Ez ji filimên Turkan Şoray hez dikim. (Di xeyalên min de jî tim û daîm jineke weha esil û bedew heye.) Ji yên Yilmaz Guney jî hez dikim... Lê ji pisîkan jî, ji kulîlkan jî, ji çivîkan jî, ji maran jî, ji kêzikan jî, ji mîşên keran jî, qet hez nakim. Îmana min ji wan dihere. (Ez bi ser gişan de birrîm!)"

Piştî ku xelas bû, min bala xwe da wê û pirsên wê.

(Min di ber xwe de got, bi Qû'ran, ev ji nav livînan pê ve, ji tiştekî din re nabe.)

Rabû dermanek nivîsand û reçete da min.

"Min dermanek nivîsand. Piştî ku te dermanê xwe xelas kir, dîsa were cem min."

Ji berê de, îmana min ji dermanan diçû. Tew gava dermanên psîkiyatryk bin, ez destê xwe jî nadim wan. Ez bi xwe dizanim. Ez rabûm û çûm li ber wê sekinîm. (Çavên min li sînga wê bûn, lê min nedihîşt ku ew bi min bihise. Her gava ku bêhna xwe distend, pêsihrên wê kil dibûn û ez diricifim.)

"Ma qey bê derman nabe?"

Jinikê dîsa li hundirê çavên min niherî.

(Xwedêyo! Hema carekê bi tenê, carekê bi tenê canê min li canê wê biketaya, bes bû. Min digot qey ez ê anihî ji ser hişê xwe herim û xwe biavêjim ser wê. Heke min destên xwe li paş xwe negirtana, destê min dê jixweber biçûna pêsihrên wê. Ma her tişt li gora dilê mirov bimesiyaya, dê dinya xera bibûya qey?!)

"Tu hebekî dereng mayî."

a

"Ne ku tu dermanan bi kar neynî, ha!"

Min tavilê pirsî. (Ez jî nizanîm bê min ji bo çi pirsî.)

"Ma ev ne ji wan dermanan in ku mirov fêrî wan dibê, ne weha?"

Çavên xwe qels kirin û mîna ku li tiştekî ecêb binheriyaya, li min niherî. (Ji xwe ez jî berê de dizanim ku ez ecêb im. Pîrek giş weha li min diniherin. Belkî jî tiştekî weha tune ye lê ez bi xwe dibêjim qey weha ye.)

"Na, na. Tiştekî weha di vana de nîn e. Ev antîdepresan e. Tu ê şevê, yekê bixwî û rakevî. Esabên te dê bi vana sist bibin."

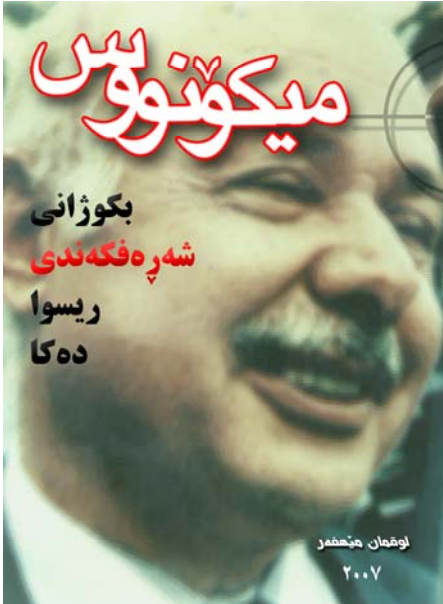
Min got; "Baş e." Min rahişt reçeteya xwe û ez derketim. Min li derve dîsa kaxeza wê vekir û lê niherî. Dû re min ew reçete çirand û avêt.

Ji bilî xweşikbûna wê psîkiyatrystê û kilbûna pêsihrên wê yên xweşik û nerm, tiştek ji wê rojê di bîra min de nema.

Pirtûka “Mîkonos Bikujên Şerefkendî Riswa Dike” Derket

Pirtûka “Mîkonos Bikujanî Şerefkendî Riswa Deka”(Mîkonos, bikujên Şerefkendî riswa dike), ji nivîsandina **Luqman Mêhfer**, endamê Komîteya Navendî ya PDK Îranê di 166

Ewa ku hevdem di bîra me de zindî ye, tenê ev e ku Dadgeha Mîkonosê di civîna roja 10'ê Nîsana 1997'an ya xwe de, bi dayîna biryareke biwêr û dadperwerane, rêberên Komara Îslamî a Îranê di pileyên

dixe ber bas û nivîskar bas li dijkiryarên Îranê derheq pirsê dike û raya giştî li ser vê baweriyê ye ku divêt diyaloga rexnegirane tevî Îranê bi dawî bihê, di demekê de ku Amerîkayê birayara Dadgeha Mîkonosê erê dike. Di vê beşa pirtûkê de, nivîskar tê ser basa helwesta opozîsyona Îranê û kesayetiyên li dor doza terora Mîkonosê û çend peyamên rêxistinên siyasî di vê beşê de cih kiriye.

Di beşa dawî a pirtûkê de, **helwesta qanûna giştî a navneteweyî** derbarê derbarê terora siyasî, wekî mijara dawiyê hatiye berbas. Di vê beşê de nivîskar qala dîtîna û nêrînan çend kesayetiyên pispor û şareza di vê derbarê de, pîrensîpên yasaya giştî a navneteweyî û balkişandin bi xaleke qanûna giştî a navneteweyî û bandorên dadgeha Mîkonosê hiqûqa dadê a navneteweyî dike.

Nivîskarê pirtûkê, **Luqman Mêhfer** encamên lêkolînê jî bi çend xalên girîng dixwe berçav ku yê girîng ev in:

- Ew dadgehe di rastî de bi wateya bidawîhatina doza mehkemekirina wan bikujan nebû ku di dagehê de bûn, belkî ew dadgehe di rastî de mehkemekirina Komara Îslamî a Îranê di asta cîhanê de bû.

- Birayara wê dadgehê yê bûye bingeheke xurt û qahîm ji bo ku di pêşerojê de serokên Îranê di dadgeheke navneteweyî de werin mehkemekirin û bibe dozeke cîhanî.

- Dadgeha Mîkonosê têkiliyê rasterast tevî hinek kesayetiyên opozîsyona Îranê heye ku li Almaniyaya û Ewropayê hatine terorkirin. Bo mînak terorkirina Dr. Ebdulrehman Qasimlo di 13'ê Tîrmeha 1989'an li Viyênê û gellek nimûneyên din.

- Hebûna komîteyêke opozîsyona taybet ku tevî yasaya bingehîn a Îranê dijberî heye û vê rastiyeqî diselimîne ku rayedarên Komara Îslamî ya Îranê nikarin bi qanûnê re serederyê bikin.

- Divêt mirov ji dosya Mîkonosê re ji du nêrînan ve binêre. Ji aliyekê tevgera rizgarîxwaziya gelek bindest û xwedî derbasbûyîyêke bixwîn ku çend kes ji rêberên wî gellî bûne goriyên destê xedr û tawanê. Ji aliyê din ve jî hikûmetêke zordar û fêlbaz weke Komara Îslamî a Îranê ye ku hemû îmkana Îranê jî bo parastin û mana xwe û ji navbirina azadîxwazan bikar aniye.

Xwezayî ye ku di navbera van du hêzane de tu wekhevîyê nîn e. Lê edalet, qanûn, demokrasî, parastina mafê mirovan û heqaniyet li piştî vê aliyê zulmîjêkirî têtî dîtîna û bûne sedema vê çendê ku di Dadgeha Mîkonosê de, yasa, maf û edalet bi ser zordariyê de serkevin.

rûpelan de kete pêşberî xwendevanên xwe. Ev pirtûke lêkolîneke qanûnî ye ku li ser terore û dosya terora siyasî a Dr. Şerefkendî(Sekreterê Giştî yê PDK Îranê) û hevalên wî vedikole û qala wê çendê dike ku Dadgeha Mîkonosê, piştî lêkolîna li ser dosya terora siyasî a Dr. Şerefkendî û hevalên wî, bo heyamê zêdetirî 3 salan bala beşeke berbiçav ji raya giştî a cîhanê ji bo aliyê xwe rakişandibû.

Di pirtûkê de bas têtî ser Komara Îslamî a Îranê û wiha têtî gotin: “Komara Îslamî ya Îranê di heyamê desthilatdariya xwe de heta terora 17.09.1992'an ya Berfînê, ji bilî hundirê Îranê, tenê li derveyî Îranê 150 kiryarên teroriştî li dijî neyarên xwe encam daye ku di wan kiryanan de 80 kes hatine kuştin, lê ew cara yekemîn bû ku dadgeheke nîştimanî a xwedî hitbar rejîma Komara Îslamî dikeve pêşberî dadê û tawan û sûçên wê riwsa û mehkûm kirin. Lewra bi heq ji aliyê hemû sazî, organ û alîgirên dadperwerî û mafê mirovan girîngî û pûteyêke zaf bi wê dadgehê hatiye dayîn û tev aliyek bi hêviyê mezin çavniherî pêvajoya pêşdeçûn û encamên qanûnî ên wê bûn”.

Dadgeha Mîkonosê ku li bajarê Berlîna Almaniya hate lidarxistin, zêdetirî sê sal û niv dem bir û di wî heyamî de 246 heta 247 car civîn jê re pêk hatiye. 166 heta 170 kes ji bo şahîdîdanê hatine xwendin.

Li gorî çavkaniyan ji bo lidarxistina wê dadgehê derdora 9 milyon Mark pere hate xerckirin.

herî bilind ên desthilatê de weke sebebkarên derkirina fermana terorkirina Dr. Şerefkendî, rêberê PDK Îranê ji dinyayê re nasand û birayar cezayê girtîgehê jî ji bo wan çend kesên ku di birêvebirina fermana terore de dest hebûne, der kir.

Nivîskarê pirtûkê **Luqman Mêhfer**, pirtûk bi ser 7 beşan parve kiriye:

Beşa yekem û duyem a pirtûkê bi awayekî berfireh balê dikişîne ser dîroka serhildana terore, pênasaya terore û fakterên terorişma navneteweyî, awa û şeklên terorişma navneteweyî û her wiha terorişma navdewletî.

Di beşa sêyem de **terorişma wekî berçaviyêke(diyarde) navneteweyî** hatiye berbas û nivîskarê pirtûkê qala hewl û bizavên ji bo ji holê rakirina terorişma navneteweyî ji aliyê rêxistinên navneteweyî û helwest û bîr û raya navneteweyî derheq terorişma navneteweyî dike.

Tawan û lêkolîn mijara beşa çarem ya pirtûkê ye. Di vê beşê de birêz Mêhfer basa vê yekê dike ku du rêberên Kurd di kongireya Enternasyona Sosyalîst de ji bo baskirina li ser çareseriyê pirsgrêka Kurd beşdariyê dikin, lê piştî bidawîhatina kongireyê, her du rêber ji aliyê teroriştên Komara Îslamî ya Îranê ve têtî terorkirin.

Di beşa pêncem a pirtûkê de **helwesta dewleta Almaniya** hatiye û aliyên cur bi cur ên vê mijarê ji hêla hiqûqî ve hatine nixrandin.

Beşa şeşem a pirtûka han, **liv û tevgeriyana dewletan li hember dozê**

Deseya Weşana Agirî, bona derkirina wê pirtûka bihagiran, sipas, destxweşî û mandînebûnê ji parêzer û nivîskarê pirtûkê, **Luqman Mêhfer** dike û hêviya serkevtinê ji wî re dixwaze.

Di 8 Mehan De Zêdeyî 200 Kes Hatine Îdamkirin

Ajansa Nûçeyan a Fransayê (AFP) da zanîni di 12.09.2007'an de, du kes li bajarên Qum û Meşedê de hatin îdamkirin. Rapora Nûçegihaniya Fransayê eşkere kir, bi daliqandina van du kesan, hejmara kesên ku di sala 2007'an de li Îranê hatine îdamkirin, gihîşt 193 kesan. Herweha di 2 rojan berî niha li bajarê Mahan ser bi Parêzgeha Kirmanê, 7 kes hatine îdamkirin.

Hejmara ragihandî tenê wan îdamkirin

digire ku di medya û rojnameyên navxwe yê Îranê de têne belavkirin, lê di rastî de hejmara kesên îdamkirinê gellek bêhtirî vê serhejmarîyê ye. Herwiha 3 kes jî roja 13.09.2007'an de, li bajarê Ehwazê hatin lidarvekirin.

Xwarina Zeytûnê Mirov Ji Nesaxiyan Dûr Digre

Li ser xwarin û mifaha zeytûnê, lêkolînan gihîştin vê encamê ku xwarina wê bo mirov gellek bisûd e.

Zeytûn xwarinek nerimker e anku bo rûviyên mirov, herweha kevirên nav laşê mirov de

jinav dibe û pêşiya bendbûna mirov digre.

Herweha ji bo nesaxiya şekirê jî baş e, ew jî bi vexwarina keçikek ji zeytûnê wê li sibêdeyan û şevan jî li pêş nivistinê de.

Xêncî wê ku Zeytûn ji bo kêmxiwînî, pêşgîrî ji hişikbûna çermê dest û çav li sîrr û seqemê de û verîna tûkê ser de bi mifah e, dikare ji bo xweşikkirina çermê sûmet û ser û çavan jî bihê bikaranîn, herweha ji bo çareserkirina zirpik û xalên reş jî bikar tê.

Ger selikek Sîrik di nava 20 gram Zeytûnê de bihê hûrkin û 2-3 rojan bimîne, piştê ew cihê ku êş û azar heye pê bihê perixandin, wê demê sûd û mifah bo Romatîzmê û pêşgîrî ji verîna pirçê heye.

Jêder: Malpera "KurdistanTv"

Amerîka Nêzîk Hidûdê Îranê Bingehê Eskerî Datîne

Li gorî ajansên nûçeyan, qîrara Amerîka li Îraqê de sê çar mîl nêzîkî hidûdê Îranê bingehê eskerî datîne, ku ev bingeh bi kêmasî du salan li ser kar be.

Fermandeyê tumena sê ya piyade, general **Rick Lynch**

ragihandî ye ku Amerîka her wiha dê li hidûdê Îraqê heta Bexdayê û li ser rîya esasî niqetên kontrolê jî ava bike. Armançên vê binkeyê û noxteyên kontrolê jî ew in ku rê li ber alîkariyên Îranê yê eskerî ji bo şîyan bê girtin.

Ehmedînejad Îtiraf Bi Piştevaniya Rejîmê Ji Terorîstan Di Îraqê De Kir

Serok Komarê rejîma Îranê di gotûbêj bi kanal 4 a Îngilîstanê de bi awayekî nerasterast îtirafê dîke û wiha dibêje: "Ger Amerîka û Îngilîs xwe neguherin û dev ji dujminatîya bi me re berdin, em dikarin di Îraqê de alîkariya wan bikin û

pareke zaf ji pişgîrîkên wî welatî çareser bikin".

Wî herweha zêde kiribû ku: "Em dikarin hevkarîya tenahiya Îraqê bikin. Ger ew xwe biguherînin, em dikarin çekdar û şoreşiyên tundrew ji Îraqê derxînin".

Herweha Ehmedînejad li ser Îsraîlê jî got: "Em Îsraîlê bi fermî nas nakin, ew dagirker û neyasayî ye, lê metoda me însanî ye".

Davidê Tolhîldan" Diçe Festîvala Splîtê

Filmê derhênerê kurd, Mano Xelîl a bi navê **Davidê Tolhîldan** ku di gelek festîvalan de hatiye nîşandayîn, niha beşdarî festîvalên din dibe. Film niha dê beşdarî Festîvala Split a Kroatiya dibe.

Heta niha "Davidê Tolhîldan" li gellek festîvalên wekî li Aljazeera,

Krakov a Poloniya, London û Berlîn, niha jî beşdarî Festîvala Filman a Split a Kroatiya (li Hirvatîstanê) dibe. Festîvala Filman a Split di navbera 15-22'yê vê mehê de li dar dikeve.

Filmê "Davidê Tolhîldan" çiroka xortê Swîsrî David Rouiller, kurê serokê dadgeha Federal a Swîsra a berê ye. David dev ji jiyana xwe a komfort li Swîsra ber daye û ev bûye dor şeş salan, cihê xwe di nav refê gerîlayên kurd de ditiye. Film li ser jiyana vî xortê swîsrî disekine.

Di Festîvala Filman a Splitê de, dora sed filmî têne nîşandayîn. Xelata mezin a festîvala par filmê "Babil" yê derhêner Alejandro Gonzalez Inarritu girtibû.

Pêşbaziya Îsal Ya Zebeşan Li Amedê

Îsal jî pêşbaziya Zebeşan herî mezin li Amedê hate li darxistin û ji gundê Erîmlî, gundiye bi navê **Mehmet Salih Yaşa** bi zebeşa xwe ya 46 kilo û 660 gram bû yekemîn. **Yusuf Meşe** bi zebeşa 46 kilo 320 gramî duyemîn, **Mehmet Aktaş** jî

bi zebeşa xwe ya 44 kilo û 640 gramî bû sêyemîn.

Yên ku ketin dereceyê tevî belgenameyekê ew xelat standin:

Yê yekemîn 3 hezar û 500 YTL û du tam, du niv û çarîk zêr girt. Yê duyemîn 2 hezar û 500 YTL, tam zêrek, nivî zêrek û du çarîk girt. Yê sêyemîn jî hezar û 500 YTL nivîzêrek, sê çarîk zêr girt.